

Emigrant: Linda en Jack Bouwmeester
Land van herkomst: Nederland
Type visum: Skilled Independent Regional visum
Huidige woonplaats: Adelaide, Australië

Waarom hebben jullie gekozen voor Australië?

Wij hebben voor Australië gekozen vanwege het klimaat, de taal, de leefomgeving en de goede perspectieven op werk.

Jouw beroep is General Manager Operations. Hoe heb je het proces ter beoordeling van diploma's en werkervaring als senior manager ervaren?

Toen ik voor de eerste maal hoorde wat ik allemaal aan moest leveren, moest ik wel even slikken. Ik was in de laatste 5 jaar ook nog veranderd van werkgever en van de oude werkgever moest ook alles aangeleverd worden. Niet alleen mijn functie maar ook alle functies die aan mij rapporteerden moesten beschreven worden. Je hebt er echter wat voor over dus maar aan de gang gegaan en alles beschreven. Ik heb toen alles aangeleverd bij Saskia die de hele stapel heeft bekeken en ieder functie heeft voorzien van opmerkingen over de zaken die gewijzigd moesten worden. Nadat alles heen en weer was gestuurd was het klaar om vertaald te worden. Met de benodigde handtekeningen erop kon het opgestuurd worden. Ondanks dat we geen garantie kregen dat het goedgekeurd zou worden had ik er wel alle vertrouwen in dat de goedkeuring zou komen. Tijdens het proces was zo gebleken dat Saskia precies wist waar ze het over had en hoe we de dingen aan moesten pakken dat dit niet mis kon gaan. Ik kan me nog voor de geest halen dat we de goedkeuring van The Australian Institute of Management eigenlijk vrij snel binnen hadden.

Jullie zijn eind 2006 vertrokken naar South Australia. Hoe hebben jullie je voorbereid op jullie vertrek?

We zijn begonnen met het maken van een lijst met welke zaken nog gedaan moesten worden voor vertrek. Dit varieerde van welke instanties ingelicht moesten worden over ons vertrek tot het opruimen van de zolder en het weggooien/verkopen van zaken die we niet mee zouden nemen. Jack en ik hebben nog Engelse lessen genomen. Je kunt het niet genoeg oefenen. Ook hebben we, ongeveer een jaar voor vertrek, voor de kinderen een Engelse lerares gevonden die thuis les gaf, zodat ze zich straks niet helemaal in den vreemde zouden voelen.

Wanneer hebben jullie de kinderen over de emigratie ingelicht en hoe reageerden zij erop?

Wij hebben de kinderen (toen 5,7 en 9) vanaf het begin erbij betrokken. Wij wilden heel graag weten wat zij ervan vonden omdat zij voor ons een belangrijke reden waren dat wij wilden emigreren. De kinderen vonden het vanaf het begin een geweldig avontuur. Vaak hebben we nog gedacht dat als de vertrek datum dichterbij zou komen misschien de reactie nog zou

veranderen maar dat is gelukkig nooit gebeurd.

Hoe waren de eerste weken in Australië?

Druk druk. Je wilt zo snel mogelijk de essentiële zaken geregeld hebben. De ziektekosten verzekering, bankrekening hier activeren, rijbewijs, tax file number, huurauto, maar ook een telefoon en niet te vergeten internet. Als dit geregeld is dan wil je ook graag een huis en met een krapper wordende huizenmarkt is dit ook niet meer zo makkelijk, maar je hebt wel een vast adres nodig om de kinderen op school te krijgen. Nu terug kijkend hebben we de eerste twee weken de grootste stappen gezet. We hadden ons voorgenomen om hierna echt vakantie te houden en veel te gaan bekijken. Dit komt er dan toch niet echt van omdat dan de kleine dingen om de hoek komen kijken die nog geregeld moeten worden. Wel hebben we natuurlijk de prachtige stille stranden in de buurt bezocht, de plaatselijke bezienswaardigheden en het wildlife park in de hills.

Wat mis je het meest van Nederland? En wat mis je absoluut niet?

Over deze vraag hebben we toch wel even na moeten denken. De familieleden en vrienden waar we close mee waren die missen we, maar niet in de zin van heimwee hebben naar omdat er zoveel mogelijkheden zijn om heel frequent contact met elkaar te hebben. Qua eten hebben we alleen de haring, filet americain, de kroketten en frikadellen nog niet ontdekt. Voor de rest is hier echt alles.

Wat we absoluut niet missen zijn de files, drukte, het korte lontje in het verkeer en niet te vergeten het slechte weer.

Wat kun je elke emigrant aanraden om te doen?

Natuurlijk de reguliere dingen. Buysse inschakelen. Zij weten precies wat kan en moet en dus hoef je zelf niet het wiel uit te vinden of fouten te maken die eventueel niet meer teruggedraaid kunnen worden. Veel lezen.

Onze beste investering echter voor ons vertrek naar Australië waren de Engelse lessen voor onze kinderen. Onze kinderen moesten voor de school hier in de buurt een toelatingsexamen doen voor Engels omdat de klassen al vrij vol waren en er dus

minder gelegenheid is voor individuele begeleiding. Zij hebben na ruim een jaar Engelse les dit examen gehaald. Indien dit niet het geval was geweest dan hadden ze naar een school gemoeten die een speciaal programma heeft voor nieuwkomers. In het gebied waar wij wonen is 1 zo'n school. De leerlingen die dit programma volgen komen met name uit landen waar ze helemaal geen regulier onderwijs hebben genoten. Dus de kinderen die wel regulier onderwijs hebben genoten maar alleen een taalachterstand hebben zijn hier niet op hun plaats.

Onze kinderen pakken de taal goed op en hadden een basis om op school vriendjes en vriendinnetjes te maken wat op zo'n moment als alles nieuw is ontzettend belangrijk is.